R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 1381/2/2013

Sentinţa civilă nr. 1725

Şedinţa publică din 28.05.2013
Curtea constituită din:
Preşedinte: Alina Şuţu
Grefier: Miron-Cornel Olaru

Pe rol se află pronunţarea asupra cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul GRUIA CUZMAN.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în şedinţa publică din 21.05.2013 şi au fost consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera şi pentru a acorda părţilor posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunţarea la data de azi, 28.05.2013.

C U R T E A,

Asupra prezentei cauze constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de 19.02.2013, reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII a solicitat a se aprecia asupra calităţii pârâtului GRUIA CUZMAN de colaborator al Securităţii.

Arată reclamantul că, prin cererea nr. P 4518/09/23.10.2009, adresată CNSAS de către Primăria comunei Pesac, judeţul Timiş, se solicita verificarea, în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Gruia Cuzman, în calitate de membru al Consiliului Local al Comunei Pesac, judeţul Timiş şi, având în vedere prevederile art. 3 lit. g) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Primăria comunei Pesac, judeţul Timiş este legală.

Învederează reclamantul că, astfel cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/3326/27.10.2009 şi din înscrisurile ataşate, pârâtul a fost recrutat de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Timiş, Serviciul 1, în anul 1970, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, sub numele conspirativ „CENTRAL", pentru conspirarea informatorilor, fiind posesorul unui apartament proprietate personală care „se compune din două camere şi dependinţe, iar el locuieşte singur, nefiind căsătorit". A fost abandonat din reţea la data de 27.07.1976.

Astfel, solicită a se aprecia asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b, din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a documentelor ce alcătuiesc dosarul de reţea nr. R 302704 (cotă CNSAS), al cărui titular este pârâtul.

Norma juridică invocată descrie, sub aceeaşi denumire generică, 3 posibilităţi de relaţie benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiţii specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informaţii trebuie îndeplinite, cumulativ, condiţia ca înlesnirea activităţii de culegere de informaţii de la reţeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziţia organelor de securitate „a locuinţei sau a altui spaţiu" deţinut şi condiţia ca punerea la dispoziţie să se facă în mod voluntar.

Apreciază reclamantul că prima condiţie este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofiţerii de Securitate, aceştia l-au recrutat pe pârât în anul 1970, pentru folosirea apartamentului său ca şi casă de întâlniri pentru reţeaua informativă, deoarece locuinţa sa „se compune din două camere şi dependinţe, iar el locuieşte singur, nefiind căsătorit".

Din construcţia textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informaţiilor pe care reţeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securităţii. Altfel spus, pentru reţinerea

calităţii de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informaţii care să se refere la atitudini sau activităţi îndreptate împotriva regimului. O interpretare contrară nu poate fi acceptată. În primul rând, niciuna dintre cele două părţi - ofiţerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziţie a spaţiului, ce fel de informaţii vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofiţer şi surse. În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calităţii de gazdă (colaborator prin facilitarea strângerii de informaţii) să depindă exclusiv de activitatea unor terţi. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securităţii, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcţie de conţinutul delaţiunilor furnizate.

Potrivit Tabelului cu ofiţerii care au folosit casa şi informatorii, colaboratorii (candidaţi la recrutare) care au fost introduşi în casa „CENTRAL", în perioada 1970 - 1976, în casa de întâlniri au fost introduşi următorii colaboratori: „LIPOVEANU", „PAVEL", „ANDRAŞ", „GHIŢĂ" şi „IONESCU ADRIAN".

Şi în ce priveşte cea de-a doua condiţie, ca punerea la dispoziţia Securităţii a spaţiului respectiv să se facă în mod voluntar, apreciază reclamantul că este asigurată, fapt dovedit prin următoarele documente:

- lista informatorilor introduşi în casa de întâlniri „CENTRAL" (Tabelul cu ofiţerii care au folosit casa şi informatorii, colaboratorii (candidaţi la recrutare) care au fost introduşi în casa „CENTRAL"), care dovedeşte că în perioada 1970 - 1974, în locuinţa pârâtului au fost introduse 5 surse;

- existenţa în dosar a schiţei apartamentului pârâtului, ce dovedeşte că ofiţerii de Securitate au avut acces la locuinţa acestuia;

- consemnările ofiţerilor care dovedesc că pârâtul a aprobat utilizarea casei de întâlniri: 1973 - „Din discuţiile purtate cu gazda casei de întâlniri <CENTRAL>, a rezultat că nu a fost sesizat, până în prezent, de către vecini sau de alte persoane, despre venirea în timpul cât lipseşte el a altor persoane. Acest lucru se datorează atât faptului că vecinii se află la serviciu înainte de masă, iar pe de altă parte şi sursele sunt instruite de modul cum trebuie să se comporte când vin la întâlnire. Din partea surselor nu necesită obiecţiuni asupra locului şi a casei de întâlniri şi nici nu au sesizat vreodată că ar locui în apropiere persoane cunoscute."

La 27.07.1976, ofiţerii de Securitate au abandonat folosirea casei conspirative, în urma unor modificări legate de situaţia familială a gazdei „a făcut schimb de locuinţă cu sora sa, în sensul că, el s-a mutat în Calea Şagului, împreună cu părinţii, iar sora sa, în acest apartament. Întrucât sora acestuia este căsătorită cu un ofiţer M.A.N. care funcţionează la Centrul Militar din Arad şi face zilnic naveta, nu se poate face propunere de schimbarea gazdei şi folosirea în viitor a casei".

Susţine reclamantul că o colaborare fictivă, existentă numai la nivel scriptic, fără niciun suport în realitate, ar fi putut să continue fără probleme până în anul 1989, fără a fi împiedicată sau cel puţin deranjată de împrejurările descrise în Referatul de excludere din reţea.

În drept, s-au invocat art. 3 lit. g), art. 5 alin. 1, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008.

Cererea de chemare în judecată a fost comunicată pârâtului Gruia Cuzman la data de 05.03.2013, acesta formulând întâmpinare la data de 29.03.2013 prin care a solicitat respingerea acţiunii. Arată că l-a cunoscut pe profesorul .... care l-a contactat rugându-l să-i permită să vină în apartament cu prietena. A acceptat, având în vedere calitatea acestuia de profesor, ulterior spunându-i că este ofiţer de Securitate şi că pentru a putea veni are nevoie de datele sale personale. Nu şi-a dat seama că acesta doreşte să-l racoleze, dându-i voie să vină cu prietena. Precizează că nu locuia singur, ci cu un prieten care era elev la Postliceala Electro.

În data de 17.10.1970 s-a căsătorit, locuind împreună cu soția în apartamentul părinților, eliberând apartamentul respectiv, în care s-a mutat sora sa cu soțul său.

Analizând actele depuse la dosar, susținerile părților şi dispozițiile legale aplicabile în materie, Curtea reține următoarele:

Situația de fapt susținută prin acțiune este dovedită cu probele administrate în cauză.

Astfel, din referatul întocmit la 25.08.1970 de către mr. .... rezultă că acesta a propus ISJ Timiş Serviciul I recrutarea pârâtului Gruia Cuzman ca gazdă casă de întâlniri pentru apartamentul situat în str. N. Lenau nr. ..... Timişoara.

Pârâtul a arătat prin întâmpinarea formulată în cauză şi oral în fața instanței că a fost vizitat de către mr. .... despre care credea că este profesor, în august 1970. Acesta i-a cerut permisiunea de a veni în lipsa proprietarului apartamentului cu „partenere", pârâtul fiind de acord.

Curtea constată că nu se poate reține eroarea pârâtului cu privire la intențiile ofițerului de Securitate, în condițiile în care prin întâmpinare a arătat că acesta i-a spus care este calitatea sa oficială şi i-a cerut datele personale „pentru că îi trebuiau pentru a justifica faptul că venea cu cineva".

Împrejurarea invocată de către pârât, faptul că s-ar fi mutat din acel apartament în august 1971 nu are relevanță, de vreme ce acordul a fost dat cu un an înainte, iar până în august 1971 în casă fuseseră introduşi patru informatori, conform tabelului întocmit de IJ Timiş – fila 12 dosar – şi anume Lipoveanu, Pavel, Andraş şi Ghiță.

Având în vedere că potrivit art. 2 lit. b din OUG 24/2008, „colaborator al Securității" este „şi persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea", Curtea constată că acțiunea este întemeiată, urmând a fi admisă în consecință.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul GRUIA CUZMAN, domiciliat în Comuna Periam, satul Pesac, ... județul Timiş.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a fi depusă la [illegible] hotărâre se atacă.

Pronunțată în şedință publică azi, 28.05.2013.

PREŞEDINTE, GREFIER,

Red. A.Ş./M.C.
4 ex./03.06.2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA Cont adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 1381/2/2013 se legalizează de noi
GREFIER ŞEF

sentința def. prin anularea recursului – dec. nr. 2464/27.05.2014 ds. 1381/2/2013 ICCJ scutit taxe.